

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Svetlana Grișcenco împotriva lui Vadim Fiodorov, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Botanica, mun. Chișinău,
(determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor)

împotriva încheierii din 24 februarie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2r-101/26

NR. PIGD 2-25075171-01-2r-18032026)

Restituirea cererii de apel, ca fiind depusă în afara termenului legal. Instanța de apel a respins cererea de repunere în termenul legal de declarare a apelului, deoarece motivul repunerii este unul neîntemeiat, imputabil apelantului.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Lavric)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (jud. S. Dimitriu, V. Gîrleanu, C. Roșca)

8 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților recursul declarat de Vadim Fiodorov,
reprezentat de avocatul Victor Lupu,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 mai 2025, Svetlana Grișcenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vadim Fiodorov, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Botanica, mun. Chișinău, privind determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 20 august 2025, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Svetlana Grișcenco împotriva lui Vadim Fiodorov, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Botanica.

3. La 15 octombrie 2025, Vadim Fiodorov a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 20 august 2025, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea integrală a hotărârii și remiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată.

4. La 24 februarie 2026, Curtea de Apel Centru a respins cererea lui Vadim Fiodorov privind repunerea în termenul de declarare a apelului și a restituit apelul declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 20 august 2025.

Instanța de apel a reținut că repunerea în termen constituie beneficiul acordat titularului unui drept procesual care, din motive temeinic justificate, nu și-a putut exercita dreptul în termenul imperativ prevăzut de lege. A menționat că, în cazul declarării apelului peste termen, partea trebuie să invoce motive care să justifice depășirea termenului și să prezinte probele corespunzătoare.

Din considerentele încheierii rezultă că hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la 20 august 2025, iar în cererea de apel depusă la 15 octombrie 2025 apelantul însuși a indicat că a aflat despre hotărâre la 23 septembrie 2025, în cadrul intentării procedurii de executare.

Curtea de Apel a constatat că examinarea cauzei și pronunțarea dispozitivului hotărârii au avut loc în lipsa lui Vadim Fiodorov, însă acesta a fost citat legal prin poștă și prin telefonogramă. A reținut că la adresa de domiciliu indicată au fost expediate cererea de chemare în judecată cu anexele, ulterior repetat aceeași

corespondență, precum și dispozitivul hotărârii, iar avizele de recepție au fost returnate cu mențiunea „nereclamat”.

Instanța de apel a observat și că, la 30 iunie 2025, Vadim Fiodorov a fost contactat telefonic de instanță, a confirmat adresa sa de domiciliu și a declarat că se va prezenta pentru a lua cunoștință de materialele cauzei. Din ansamblul materialelor dosarului, Curtea de Apel a reținut că instanța de fond a depus toate diligențele necesare pentru asigurarea citării legale a pârâtului, utilizând modalitățile de comunicare prevăzute de lege.

Instanța de apel a considerat că nu pot fi reținute susținerile apelantului potrivit cărora acesta ar fi aflat despre hotărâre doar de la executorul judecătoresc, deoarece materialele cauzei relevă contrariul, inclusiv faptul că apelantul a fost informat despre existența litigiului și a confirmat că va lua cunoștință de materialele cauzei, însă nu a depus diligența necesară și nu s-a prezentat în ședințele de judecată.

Totodată, Curtea de Apel a reținut că toate trimiterile poștale expediate la adresa apelantului au fost returnate cu mențiunea „nereclamat”, ceea ce justifică respectarea procedurii de citare de către instanță.

În final, instanța de apel a concluzionat că Vadim Fiodorov nu a demonstrat existența unei împrejurări obiective și imprevizibile care să-i fi împiedicat exercitarea dreptului în termenul prevăzut de lege, iar motivele invocate sunt declarative și neprobate. A mai relevat că această concluzie este compatibilă cu garanțiile unui proces echitabil și cu principiul securității raporturilor juridice, întrucât prelungirea arbitrară și nejustificată a termenului pentru exercitarea căii de atac ar împiedica rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești după expirarea termenului legal.

5. La 10 martie 2026, Vadim Fiodorov, reprezentat de avocatul Victor Lupu a depus o cerere de recurs împotriva încheierii din 24 februarie 2026 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii contestate, admiterea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului și dispunerea examinării în fond a apelului declarat împotriva Hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 20 august 2025.

În motivarea recursului, a susținut că hotărârea primei instanțe nu i-a fost comunicată efectiv, deoarece toate trimiterile poștale expediate la adresa indicată în cererea de chemare în judecată au fost returnate cu mențiunea „nereclamat”, iar la dosar nu există dovada recepționării hotărârii.

Recurentul a invocat că nu locuiește efectiv la adresa la care au fost expediate actele, ci la o altă adresă, astfel încât nu a avut posibilitatea reală de a lua cunoștință de cererea de chemare în judecată, de actele anexate și de hotărârea pronunțată.

Acesta a motivat că a aflat despre existența hotărârii abia la 23 septembrie 2025, prin intermediul executorului judecătoresc, iar la 10 octombrie 2025 i-au fost

înmânate actele de executare și copia titlului executoriu. În acest context, a susținut că apelul depus la 15 octombrie 2025 a fost formulat cu diligență, în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut pentru repunerea în termen.

Totodată, a pretins că telefonograma reținută de instanța de apel nu echivalează cu o citare legală și nu dovedește comunicarea actelor de procedură, iar instanța de apel a apreciat eronat că procedura de citare a fost respectată.

De asemenea, a susținut că instanța de apel a aplicat greșit dispozițiile art. 116, art. 362 și art. 369 CPC, a interpretat eronat noțiunea de trimitere „nereclamată” și a respins neîntemeiat cererea de repunere în termen, ceea ce a determinat și restituirea nelegală a apelului.

În final, recurentul a invocat încălcarea dreptului de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, arătând că refuzul repunerii în termen, în lipsa unei comunicări efective a hotărârii, constituie o restrângere disproporționată a posibilității de a exercita calea de atac.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

6. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

7. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

8. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

9. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

10. Art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116”.

11. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

(5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului”.

12. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

13. Art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

14. Art. 102 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(2) În cauzele de urgență, participanții la proces, martorii, experții, specialiștii și interpreții pot fi înștiințați sau chemați în judecată prin telegramă, prin telefon și la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor sau prin alte mijloace care să ateste înmînarea și primirea înștiințării sau citației.”

15. Art. 108 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Dacă locul de aflare a pîrîtului nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că, deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.

(2) Citația se publică într-un ziar republican sau local mai răspîndit în cazul în care instanța consideră că o astfel de măsură este necesară.

(3) Publicarea citației în ziar se face cu cel puțin 15 zile înainte de data ședinței de judecată. În cazuri de urgență, președintele instanței poate reduce acest termen la 5 zile.”

16. Art. 38 din Codul civil:

„(1) Domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta își are reședința obișnuită. Se consideră că persoana își păstrează domiciliul atît timp cît nu și-a stabilit un altul.

(2) Reședința obișnuită demonstrează o legătură apropiată și stabilă a persoanei fizice cu locul vizat. La determinarea reședinței obișnuite se iau în considerare toate elementele de fapt relevante, în special durata și regularitatea prezenței persoanei în locul vizat, precum și condițiile și motivele acestei prezențe.

(3) Reședința temporară a persoanei fizice este locul unde își are locuința temporară sau secundară.

(4) Stabilirea sau schimbarea domiciliului nu operează decât atunci cînd cel care ocupă sau se mută într-un anumit loc a făcut-o cu intenția de a avea acolo reședința obișnuită. Dovada intenției rezultă din declarațiile persoanei făcute la autoritățile competente să

opereze stabilirea sau schimbarea domiciliului, iar în lipsa acestor declarații, din orice alte împrejurări de fapt.

(5) Persoana al cărei domiciliu nu poate fi stabilit cu certitudine se consideră domiciliată la locul reședinței sale temporare.

(6) În lipsă de reședință temporară, persoana este considerată că domiciliază la locul ultimului domiciliu, iar dacă acesta nu se cunoaște, la locul unde acea persoană se găsește.”

17. Art. 39 din Codul civil:

„(1) Până la proba contrară, domiciliul sau reședința temporară a persoanei fizice se prezumă că se află la adresa de domiciliu sau de reședință temporară înscrisă în profilul persoanei din Registrul de stat al populației, conform prevederilor actelor normative privind evidența locuitorilor Republicii Moldova.

(2) În lipsa acestor înscrisuri în Registrul de stat al populației ori atunci când acestea nu corespund realității, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reședinței temporare nu va putea fi opusă altor persoane.

(3) Dispozițiile alin. (2) nu se aplică în cazul în care domiciliul sau reședința temporară a fost cunoscută prin alte mijloace de cel căruia i se opune.”

18. Pct. 2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016:

„Trimitere nereclamată – se înțelege trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.”

19. Pct. 82 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016:

„Trimiterile poștale cu mențiunea „Predarea în mână proprie”, „Citație” sau „Înștiințare” se înmânează personal destinatarului. În lipsa acestuia, în cutia poștală individuală se lasă avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poștală. Trimiterile poștale adresate persoanelor fizice și juridice, sediul cărora se află în afara localităților (stații meteorologice, ferme etc.), se ridică în unitățile poștale, cu forțele și mijloacele proprii, de către destinatari.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 24 februarie 2026 și comunicată recurentului la 11 martie 2026. Astfel, prin depunerea recursului la 10 martie 2026, recurentul a respectat termenul prevăzut la art. 425 din Codul de procedură civilă.

21. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins din următoarele considerațiuni.

22. Instanța de recurs aderă la concluziile instanței de apel expuse în încheierea contestată, întrucât acestea se confirmă prin materialele dosarului. Astfel, la adresa de domiciliu a lui Vadim Fiodorov, ***** (f.d. 20), au fost expediate cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, avizul de recepție fiind returnat cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 117, 123), iar, tot la aceeași adresă, a fost transmis și dispozitivul hotărârii pronunțate (133-135).

23. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază critic argumentul recurentului potrivit căruia acesta nu ar domicilia la adresa din *****. Or, o atare susținere nu a fost invocată în cererea inițială de apel (f.d. 136), odată cu solicitarea de repunere în termen, ci a apărut ulterior, după ce avocatul apelantului a făcut cunoștință la 2 februarie 2026 (f.d. 148) cu materialele dosarului.

24. Astfel, adresa de factor invocată din ***** a fost indicată abia în nota de argumentare privind cererea de repunere în termen depusă la 16 februarie 2026 (f.d. 149).

25. În jurisprudența sa (*încheierea nr. 2ac-14/26, §12*), Curtea Supremă de Justiție a subliniat că prezumția legală de domiciliu din registru în sensul art. 39 alin. (2) din Codul civil nu se contrazice doar prin indicarea unei alte adrese de către titular.

26. În aceste condiții, instanța de recurs reține că invocarea ulterioară a unei alte adrese de facto are caracterul unei apărări formulate post factum, având scopul să justifice omisiunea termenului de apel. Cu atât mai mult, materialele dosarului nu conțin nicio probă care ar confirma vreo legătură efectivă a recurentului cu adresa din *****.

27. Faptul că avizele de recepție s-au întors cu mențiunea „nereclamat” înseamnă că în cutia poștală a fost lăsat avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poștală, însă în interiorul termenului de păstrare destinatarul nu a solicitat ridicarea corespondenței expediată de către instanța de apel (*decizia 2r-290/25, §23-27*).

28. Lipsa temporară a persoanei de la domiciliu nu înlătură obligația acesteia de a-și organiza în mod responsabil primirea corespondenței. Or, problema pe care o ridică recurentul derivă, mai degrabă, din neasigurarea recepționării actelor prin poștă imputabilă recurentului (*a se vedea corespunzător decizia nr. 2r-372/25, §46, nr. 2r-37/26, §33*).

29. În aceste condiții, atât timp cât recurentul nu a prezentat vreo dovadă a faptului că domiciliază la adresa din ***** , la materialele dosarului existând extras din registrul de stat al populației că adresa de domiciliu, de fapt, este ***** instanțele au întreprins măsuri utile și suficiente pentru a considera că recurentul putea și trebuia să cunoască conținutul actelor expediate.

30. Din aceste considerațiuni, neexecutarea obligației de a asigura primirea trimiterii poștale care conținea hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 august 2025, citațiile și cererea de chemare în judecată nu poate fi imputată instanței de judecată, ci revine exclusiv lui Vadim Fiodorov.

31. Continuând analiza sa, Completul de judecată reține că în jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a tranșat că la etapa verificării repunerii în termenul de apel omis, instanța de apel nu este obligată să verifice dacă apelantul a fost informat cu privire la vreo ședință de judecată concretă sau dacă a recepționat vreun act procesual concret. Standardul de verificare la etapa repunerii în termen impune verificarea cunoștinței efective despre existența unei cauze pendinte în care are calitate procesuală (decizia nr. 2r-37/26, §27).

32. În general, art. 102 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede posibilitatea înștiințării, chemării în judecată a participanților la proces prin telefon, în calitate de instrument eficient de comunicare.

33. Raportând aceste considerațiuni asupra cazului dedus judecării, instanța de recurs reține că criticile recurentului nu infirmă împrejurarea esențială reținută de instanța de apel. Recurentul nu neagă faptul convorbirii telefonice din 30 iunie 2025 și nici faptul că, în cadrul acesteia, i s-a comunicat informație despre dosarul aflat pe rol, ci susține doar că telefonograma nu ar putea substitui citarea legală și comunicarea actelor de procedură. O atare critică poate avea relevanță în planul verificării legalității examinării cauzei în fond și, eventual, sub aspectul temeiurilor de apel împotriva hotărârii, însă nu este decisivă pentru aprecierea existenței sau inexistenței unui motiv întemeiat de repunere în termenul de apel.

34. În condițiile în care partea a fost înștiințată telefonic despre existența litigiului și despre faptul că este vizată într-o cauză aflată pe rolul instanței, aspect care nu a fost negat de recurentul Vadim Fiodorov, ultimului îi incumbă obligația de a-și exercita drepturile procedurale cu bună-credință și de a se interesa de soarta dosarului. Această concluzie este cu atât mai aplicabilă în situația în care instanța de fond a întreprins acțiuni utile și suficiente de comunicare a actelor la adresa de domiciliul cunoscută și ulterior confirmată de Vadim Fiodorov.

35. Prin urmare, fiind informat despre existența pe rol a cauzei în care este vizată, Vadim Fiodorov nu mai poate invoca, în susținerea repunerii în termen, că nu cunoștea despre existența acesteia.

36. Eventuala necunoaștere a conținutului actelor expediate sau eventualele deficiențe ale procedurii de comunicare pot constitui, după caz, argumente în susținerea apelului și a solicitării de casare a hotărârii, însă nu justifică, prin ele însele, repunerea în termen, câtă vreme existența cauzei era cunoscută.

37. Astfel, problematica cauzei nu se reduce la o simplă absență a comunicării formale, ci la împrejurarea că recurentul a avut cunoștință efectivă despre existența pe rol a cauzei, iar ulterior nu a manifestat diligența necesară pentru a se informa asupra evoluției acestuia. Argumentul întemeiat pe pretinsa ineficiență a telefonogramei nu este apt să răstoarne concluzia instanței de apel privind inexistența unui motiv întemeiat pentru repunerea în termen.

38. În prezenta cauză, nu poate fi reținută o situație de neinformare absolută care să facă aplicabilă, cu prioritate, regula contestării din momentul recepționării. Vadim Fiodorov era obligat să își exercite drepturile procedurale cu bună-credință și diligență, conform art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă.

39. Din considerațiunile enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a respinge recursul declarat de Vadim Fiodorov, reprezentat de avocatul Victor Lupu și a menține încheierea Curții de Apel Centru din 24 februarie 2026.

40. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Vadim Fiodorov, reprezentat de avocatul Victor Lupu.

Menține încheierea din 24 februarie 2026 a Curții de Apel Centru, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Grișenco împotriva lui Vadim Fiodorov, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Botanica, mun. Chișinău, privind determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat